SCI
SERVEI CIVIL INTERNACIONAL
CATALUNYA
Juny 2010

DESTACATS

BREUS

Joves per la Pau, un recorregut cap a la noviolència

pàg. 6

Entrevista a Mairead Corrigan, Premi Nobel per la Pau

pàg.9

El Mundial i la política, al Líban

pàg.11

Arcadi Oliveres i les retallades socials

pàg.14

Per unes vacances voluntarioses!

Comunicació Ja tenim l'estiu aquí i, amb ell, la majoria dels **camps de voluntariat** que organitza el Servei Civil Internacional de Catalunya, enviant voluntaris/es a tots els racons del món per posar a la pràctica la **solidaritat** i la **interculturalitat**. Uns camps que volen integrar-nos a l'entorn al qual ens dirigim i que, sobretot, **volen fer de pont per a una implicació social més continuada**, ja de tornada a la nostra realitat.

És en aquest sentit que, si voleu implicar-vos en la construcció de la justícia i de la pau, us recordem que **l'SCI-Cat us obre les portes per a que creeu el vostre grup de treball** en la temàtica que més us entusiasmi.

Esperem veure-us ben aviat!!

Burkina Faso, Oriol Veciana

Ens trobaràs a:

c/ del Carme 95, 08001, Barcelona
Tel. 93 441 70 79

sci-cat@sci-cat.org
www.sci-cat.org

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC
De dilluns a divendres: de 10 a 13h
Dilluns, dimecres i divendres: de 15 a 20h

Equip de redacció

Àrea de Comunicació
comunicacio@sci-cat.org

Sàgar Malé
ASDA (Associació pels Drets Humans de l'Afganistan)
SOS- Racisme
Nazarlones
Laura Sancho
Raffi Feghali
Arcadi Oliveres
Jordi Oriola
Hugo Manzano

DISSENY DEL BUTLLETÍ
Isabel Porta: isabelporta@ya.com

SUMARI

BREUS 4
FEINEJANT 6
MAPA MUNDI 11
REFLEXIÓ 14
CULTURA SOCIAL 16
OPINIÓ SOCI 17

Hola a totes i a tots!

La nova temporada ens rep amb un duríssim **atac contra els moviments de resistència no-violenta**: Israel ataca el vaixell "Freedom Fleet" (**Flota de la Llibertat**) i assassina a 9 activistes. Aquest és un dels varis vaixells que pretenen entrar ajut humanitari a la franja de Gaza. Es tracta de saltar-se el càstig col·lectiu d'Israel a la població palestina impedint l'entrada de productes bàsics per via d'un control il·legal de les seves fronteres. La resposta d'un Estat considerat com a "democràtic" ha estat atacar i assassinar. Però aquest no és més que el símptoma del desgast israelià, que des de fa temps va atacant gota a gota als moviments de resistència (detenció de membres de Biliin, de Stop the Wall, tancament del Centre Nidal a Jerusalem...).

El conflicte a Palestina és sobretot polític. La societat civil a Catalunya, a l'Estat Espanyol, a Europa i fins i tot la comunitat internacional està d'acord que cal aturar el càstig col·lectiu contra la població palestina i els crims de guerra d'Israel. Però la resposta política (i l'econòmica), que és la que realment pot parar els peus a Israel, és vergonyosa. I no actua en el nostre nom. Això és una raó més per actuar amb fermesa des dels moviments de resistència no-violenta amb accions com la campanya de **Boicot, Desinversions i Sancions.**

Parlaré també del SCI-Catalunya, i dels seus canvis.

La Junta Directiva ha fet un tomb des de la darrera Assemblea General del 12 de juny! Donem la benvinguda a la hiperactiva **Sònia Villoro** com a **Presidenta**, en substitució a la no menys activa **Elena Pérez**, que ha estat **Presidenta dos anys** (et trobarem a faltar!) i que ara és vocal. La nostra carismàtica **Ingrid Danckaerts** ocupa ara la **vicepresidència**, mentre que l'**Inma Nadal** seguirà en el càrrec de **Tresorera** (gràcies pel teu suport!). Les cares noves de la junta actual són **Andreu Torres** com a **Secretari**, i

Laia Domènech, Anna Antó i Jorge Rovira com a vocals. Sigueu totes i tots molt benvinguts!

També hi ha hagut canvis a l'equip tècnic. Jo sóc en **Sàgar Malé**, actualment **director de l'entitat**. Tinc la difícil tasca de substituir a la **Nicole Ochando**, que ens ha deixat per anar a treballar a **Palestina amb Oxfam-Bèlgica**. L'any passat vaig ser l'**expatriat a Palestina**, feina que ara porta la **Mireia Gallardo**. Però hi ha més canvis! **La Laura de Comunicació ara treballa a la Federació Catalana d'ONG per la Pau**, on seguirà contribuint a crear una cultura de Pau als mitjans de comunicació, i **el seu lloc l'ocupa la Berta**, després dels seus sis mesos a Londres! Pel que fa als nostres **EVS** (Servei de Voluntariat Europeu), **la Simona ha retornat a Itàlia** i **al seu lloc hi ha el Francesco**, també italià, **molt entusiasmat** amb la tasca que comença. El trobareu, com sempre, a *outgoing*, per facilitar-vos les oportunitats de voluntariat a l'estranger. I també **hem dit adéu a la Chiara**, fins ara responsable d'*incoming*... de moment encara **no sabem qui la substituirà**! Agraïm molt la tasca i compromís de tots i totes elles.

Us animo, per acabar, a passejar per aquest butlletí, on trobareu, entre d'altres, un resum del cicle 'Joves per la Pau', una entrevista amb la **premi Nobel de la Pau Maired Corrigan**, un article sobre neteja ecològica i la reflexió d'**Arcadi Oliveres** sobre les retallades a la cooperació... que disfruteu!

Sàgar Malé
coordinador de l'SCI- Catalunya

Afganistan, el món: Ho has d'aturar!

ASDA (Associació per als Drets Humans a l'Afganistan). El **setembre de 2010** hi haurà **eleccions al Parlament afganès**. Molts dels candidats que es presenten són criminals de guerra que porten anys cometent violacions de drets humans contra la població civil.

Armats pels Estats Units durant la guerra freda, van lluitar contra els soviètics a l'Afganistan els anys 80, la seva ambició de poder va sumir el país en una cruenta guerra de 1989 a 1996. Després de la caiguda dels talibans, el poder ha tornat a les seves mans. **Els crims** que porten tres dècades perpetrant **contra els civils segueixen impunes**. Que l'Afganistan surti d'aquest cercle infernal, **que els i les afganeses tinguin una autèntica oportunitat democràtica, depèn de tots nosaltres**. **El govern afganès i les eleccions de setembre estan finançades pels EUA i per la UE** amb els nostres impostos.

L'**Associació pels Drets Humans a l'Afganistan** i **Col·lectiu Milenta Moces y Muyeres** hem engegat la **campanya HO HAS D'ATURAR**, que vol ser l'altaveu de les víctimes de guerra a l'Afganistan. Demanem als nostres governs **que l'ajuda per l'Afganistan se supediti al respecte dels drets humans**, que no financin eleccions amb candidats criminals de guerra, que pressionin al **govern afganès** perquè **suspengui la llei d'amnistia aprovada per parlamentaris criminals de guerra que els dóna impunitat**, i que donin **suport a les associacions civils afganeses que treballen per la justícia** i la fi de la impunitat.

Hem d'actuar. Consultar la pàgina **"Lo tienes que parar" a Facebook** i segueix-nos a LTQP de Twitter. També pots deixar la teva signatura a la web www.hohasdaturar.org.

Pel tancament dels CIES

Comunicació SOS Racisme. Després de la **mort d'un noi al Centre d'Internament per a persones Estrangeres (CIE) de la Zona Franca** de Barcelona el darrer **13 de maig**, un grup de persones retingudes al CIE, van iniciar una **vaga de fam en protesta**. Una cinquantena de persones que denunciaven rebre pressions i amenaces des de l'inici de la vaga, van ser deportades fora del país, amb moltes altres persones retingudes. Diverses entitats i moviments socials ens varem coordinar en fer un seguiment de l'estat d'aquestes persones així com en organitzar mobilitzacions de protesta. I enmig d'aquest context, **es van complir dos anys de l'aprovació de la Directiva de la Vergonya**, una directiva internacional votada pels 27 països europeus, que **legitima i vulnera vulneracions de drets humans, com els CIES.**

Tot i el silenci institucional, **no aturarem la nostra lluita per tancar aquests centres** on es vulneren els Drets Humans. Tot el contrari, es fa més palès que mai la necessitat de continuar treballant pel tancament dels CIES, denunciant que vulneren els drets humans i els fets que allà s'hi donen; sensibilitzant i mobilitzant la població.

Volem recordar que aquestes persones són privades de la seva llibertat tot i no ser delinqüents, **només han comès una falta administrativa**, que és no tenir la documentació en regla. I **poden estar retinguts fins a 60 dies** en aquests **centres que no són penitenciaris i per tant no tenen normes reguladores de funcionament**.

Podeu trobar més informació a la nostra pàgina web (www.sosracisme.org) i al portal antiracista Prouracisme.org.

Ingrid Danckaerts

L'SCI-Cat a Bill'in

Adriana Sabaté **Tres representants de l'SCI Catalunya vam participar a l'abril a la V Conferència Internacional de Bil'in sobre Resistència Popular No Violenta**, que va finalitzar amb una reivindicació del paper central de la resistència no violenta palestina per promoure una pau justa a l'Orient Mitjà.

La Conferència va anunciar el **llançament d'una Xarxa Internacional en suport de la Resistència No Violenta Palestina**, coordinada per l'exvicepresidenta del Parlament Europeu **Luisa Morgantini**. Així mateix, es va presentar una **crida internacional en defensa de la Resistència Popular No Violenta Palestina contra el Mur i l'expansió dels assentaments a l'Orient Mitjà**, que és avui una frontera on està en joc la construcció d'una realitat de coexistència i respecte mutu entre els pobles.

Però l'actual ocupació del Territori Palestí i la contínua violació del dret internacional per part de les autoritats israelianes suposen un obstacle que només podrem superar a través d'una acció determinada de la comunitat internacional a favor del restabliment de la legalitat i la justícia.

Al mateix temps, **construir la pau requereix la participació dels actors locals** que estan desenvolupant una acció i visió compartida per al canvi. **La resistència no violenta palestina** és un moviment popular en expansió que **promou l'autodeterminació i una solució de pau justa** a través d'una estratègia de resistència pacífica basada en la creativitat i l'**acció conjunta amb activistes israelians i internacionals**.

Us podeu sumar a la crida a través de la pàgina web: **www.internationalpopularstruggle.org**

De Gira, parlant de Pau...

Gira de Joves per la Pau

Comunicació SCI-Cat. 'La pau és el que hauríem de viure tots, ja!', deia l'Ester Rodríguez, participant del curs de conflictivitat organitzat pel Servei Civil Internacional de Catalunya durant l'última setmana d'abril.

És **per caminar cap a aquesta Pau** que l'SCI-Cat, amb el suport de l'Agència Catalana de Cooperació, va traçar un **Full de Ruta per a Joves i Pau en tres etapes: formació-intercanvi-valoració**. A la primera, el **curs de conflictivitat**. A la segona, un **intercanvi amb joves de Palestina i el Líban** en el que es va anar de gira per quatre ciutats catalanes. A la tercera, una **trobada de joves per la pau** on es van fer públiques les conclusions del curs i de la gira.

El curs es va fer realitat entre dinàmiques, debats, passis de documentals i treballs en grup. Associacions com NOVA (Noviolència activa), Escola de Cultura de Pau o Associació Catalana per la Pau van intervenir en la consolidació teòrica i vivencial de les

estratègies de construcció de pau. David Bondia ens va transmetre el seu llegat i saber sobre dret internacional en la defensa dels Drets Humans, i d'altres van ajudar a posar llum sobre la situació al Líban i a Palestina.

Tres setmanes més tard, un autocar farcit de joves catalans, palestins i libanesos recorria la geografia catalana: Tarragona, Manresa, Lleida i Girona, **debatent sobre els conceptes de pau, guerra, conflicte, resistència**; compartint experiències sobre violència, conflicte i pau; analitzant la nostra conducta davant situacions conflictives; pensant i repensant diferents alternatives d'acció i intervenció.

A la Gira es van identificar problemes comuns en conflictes socials diferents i es va veure la importància d'**implicar els i les joves en un canvi social constructiu** o, el que és el mateix, com donar-los **confiança i esperança** de que aquest és possible. També es va parlar de l'**actual crisi econòmica** i de la necessitat de comprometre'ns amb la ciutadania per tal d'**evitar que la pobresa origini situacions xenòfobes.**

L'endemà, divendres 21 de maig, concloïa tot amb la Trobada Internacional de Joves per la Pau a la Federació Catalana d'ONGs pel Desenvolupament, on es reunien joves de més de set nacionalitats diferents: Colòmbia, Marroc, Guatemala, Palestina, Txetxènia, Líban, etc. L'acte va començar amb la presentació del Servei Civil Internacional per la vicepresidenta de l'SCI-Cat Ingrid Danckaerts i dels programes d'educació per la pau, apoderament i treball en xarxa del jovent català, per part de la Mariana Gavris, tècnica de formació de l'SCI-Cat. David Minoves, director de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, va parlar sobre Els i les joves com a actors actius de la societat civil en la transformació del conflicte i la construcció de pau. Després es van intercanviar experiències entre joves que treballen en diferents països i es va presentar el grup de joves participants a

"És important implicar els i les joves en un canvi social constructiu"

la gira així com les conclusions de l'experiència. L'acte va acabar amb **propostes de col·laboració i de treball en xarxa entre diferents ciutats catalanes.**

El programa 'Els i les joves subjectes de i per la pau: un itinerari d'iniciació del foment de la pau i l'activisme', finançat per l'**Agència Catalana de Cooperació**, ha fet possible aquestes i altres activitats al llarg de dos anys, totes elles relacionades amb la cultura de pau. Els seus objectius principals són: la promoció de la consolidació de la pau, la prevenció i transformació de la conducta violenta dels conflictes; la promoció i defensa dels drets humans individuals i les llibertats fonamentals; la promoció de la governabilitat i l'enfortiment de la societat civil com a base per al desenvolupament social i econòmic.

“El 2008 deixàrem Gaza amb el SS Dignity i la certesa que la societat palestina apostava pel diàleg”

Laura Sancho

Entrevista a Mairead Corrigan
PREMI NOBEL DE LA PAU

Laura Sancho. Mairead Corrigan va ser **una de les tripulants del vaixell irlandès Rachel Corrie** interceptat recentment per l’exèrcit israelià, poc després de l’atac brutal al vaixell turc Mavi Marmara. La Premi Nobel va ser a Barcelona al març per la Sessió del TRP.

Filla del Belfast en conflicte, va aconseguir el **Premi Nobel de la Pau l’any 1976 pel seu treball en la defensa dels drets humans**. Ha mantingut el seu compromís amb iniciatives que tradueixen la legalitat internacional en accions ciutadanes directes, com les del **Moviment Gaza Lliure**.

Avui les paraules de l’activista es tornen notícia de nou i ens sonen a amarga esperança i a resistència pacífica. Com deia Gandhi: “Quasi tot el que faig serà insignificant, però és molt important que ho faci”.

Quin balanç fa del seus viatges amb el moviment Gaza Lliure?

Vaig estar a Gaza l'octubre de 2008 amb el vaixell SS Dignity del moviment internacional Gaza Lliure, varem portar medicines i joguines per als nens. Em vaig ficar molt trista al veure de primera mà la situació que estava vivint la societat de Gaza, un càstig col.lectiu per part del govern d'Israel. Però també em vaig il·lusionar perquè vam tenir una reunió a l'església de la Santa Família a Gaza. En una mateixa habitació estaven reunits representats de Hamàs, Fatah i tots els altres grups politics, i tots estaven d'acord que volien desbloquejar la situació i enviar representants a Egipte per negociar. L'any 2008 vàrem sortir de Gaza amb el vaixell SS Dignity plens d'esperança, amb la certesa que la societat palestina volia fer les coses d'una altra manera, apostant pel diàleg com a alternativa.

Però, malauradament, les setmanes següents, Israel va atacar Hamàs a Gaza i les coses van començar a empitjorar. L'atac va anar seguit dels 22 dies de bombardejos a la franja de Gaza on van morir 1.300 persones, entre aquestes 200 infants i dones palestines, i soldats i civils israelians.

La situació va passar de dolenta a pitjor. Al juny de 2009, 21 de nosaltres, del mateix moviment, vam intentar tornar a Gaza amb el vaixell Spirit of Humanity per trobar un pont de comunicació amb la regió. Però, en aigües internacionals, el govern d'Israel va interceptar el vaixell i ens va obligar a desplaçar-nos fins al seu territori, on al cap d'una setmana vam ser finalment deportats.

Quines similituds pot trobar entre el conflicte d'Irlanda del Nord i el d'Israel i Palestina?

El que vam aprendre del **conflicte nord irlandès** és que hi havia una **situació de conflicte ètnic que no es podia solucionar amb guerrilles, ni paramilitars, ni amb la violació de les lleis internacionals i als drets humans** perquè encara empitjorava la situació. La millor manera de resoldre un conflicte és el **diàleg**, la **negociació** i l'**abandonament de les armes**, això és el que vam aprendre a Irlanda del Nord. Durant tot el procés hi va haver **dos actors molt destacats, la IRA i els grups de paramilitars lleialistes**, i per a resoldre el problema **es van asseure tots a negociar, a parlar i escoltar** de forma inclusiva i sense excepcions. **A Irlanda del Nord es va abordar el conflicte des de totes les seves vessants**, jo crec que exactament el mateix s'ha de fer a Israel i Palestina.

Fa 10 anys que visito la regió i estic convençuda que **la pau és possible**, perquè conec **molts activistes palestins i israelians que treballen per generar canvis** i creuen en l'enteniment. I això passarà quan **el govern d'Israel** opti per la pau com a prioritat en comptes de la possessió de terres, que és precisament el que està fent ara: confiscant terres, construint el mur, demolint cases, forçant el setge de Gaza, etc. **Ha de parar l'ocupació de Gaza, ha de respectar els tractats internacionals i els drets humans i, a més, ha d'escoltar a tots els actors del conflicte**, fins i tot Hamàs.

En el conflicte nord-irlandès, es va permetre que governs externs, com Irlanda o Regne Unit, fessin de mediadors. El govern anglès, l'americà i l'irlandès van estar d'acord amb parlar amb "el contrari" i donar espai per escoltar als representants de tots els partits polítics; aquest aspecte també s'hauria de donar al Pròxim Orient.

Crec que **els Estats Units, el parlament Europeu i les Nacions Unides** haurien d'assumir que **tenen responsabilitats en les violacions als drets humans i a la llei internacional per part d'un Estat racista com Israel**. Per tant, **haurien de forçar Israel**

perquè escolti a la societat palestina i del Pròxim Orient i permeti una resolució del conflicte.

Què hem aconseguit com a societat civil després del Tribunal Russell sobre Palestina?

Crec que les conclusions han estat molt clares i positives. Hem aconseguit visibilitzar que l'Estat d'Israel està violant els drets humans i moltes lleis i tractats internacionals, i que la Unió Europea també hi té responsabilitats. No es tracta només que condemnin determinades actuacions d'Israel, sinó que ,a més, han d'actuar proactivament davant aquestes situacions d'injustícia, no es poden quedar de braços plegats.

Això no obstant, **encara queden dues sessions del Tribunal** –la propera a l'**octubre a Londres**–, i per tant, **molta feina a fer.**

Per cert, considera que Barack Obama mereixia el Premi Nobel de la Pau?

El president Obama va ser escollit com a Nobel de la Pau per una plataforma social que buscava el canvi i la pau. Tothom està d'acord que la guerra no és el camí perquè genera més pobresa, militarització, exèrcits, etc. El president Obama, com a Premi Nobel, crec i **espero que es focalitzi en buscar noves polítiques per part dels EUA per assolir la pau: acabar la guerra a l'Afganistan i a l'Iraq, mitjançant el diàleg**. A part de la importància que té aquest reconeixement, tots nosaltres depenem d'ell com a líder mundial i esperem que compleixi amb la responsabilitat que requereix ser el Premi Nobel de la Pau.

Laura Sancho

Warred Cup Fever (Febre de la Copa de la Guerra)

Raffi Feghali, participant de la Gira per la Pau, 'actorvista' (actor i activista per la Pau)

Beirut, juny del 2010, en un cafè del centre.
- Perdoneu per interrompre-us. Us he sentit parlar i em pregunto si és espanyol...
- Sí, així és.
- Sou d'Espanya?
- Sí.
- Genial. Aniré a Catalunya d'aquí a dos dies.
- Que bé! No som d'allà, però Barcelona és la nostra ciutat preferida.
- Sí, ja hi he estat abans i puc imaginar perquè.

Uns quants minuts més tard…
- Perdoneu-me per interrompre un altre cop, però sóc curiós… Què en penseu de veure tantes banderes espanyoles aquí a Beirut? Vull dir, us fa sentir orgullosos? Estranys? Us sentiu feliços de tenir un bon equip de futbol nacional que doni a conèixer el vostre país?
- A mi no m'interessa, però m'agrada. De totes maneres, per ell és estrany o incòmode.
- De veritat? Com és això?
- Bé, és que ni a Espanya veus tantes banderes espanyoles com aquí. De vegades, la bandera encara s'associa a Franco i porta mals records als espanyols.
- Oh, ja ho entenc. Gràcies per compartir-ho. Ara haig de marxar. Que gaudiu de Beirut!
- Sí, i tu també de Catalunya!

Banderes del Mundial a Beirut

Raffi Feghali (29 de juny, Portugal-Espanya)

La febre del Mundial ha tingut sempre un gran peatge al Líban. **Veus banderes a tot arreu**; als balcons, als cotxes, a les Vespes, etc. Malgrat això, **com que el Líban no ha participat mai al Mundial, solen utilitzar banderes d'altres països**, per demostrar el suport a aquests equips nacionals. Principalment, els preferits són els més importants: Brasil, Itàlia, Alemanya, Argentina, Anglaterra, França, Holanda, Espanya, Portugal, i similars.

A mida que s'acosta la competició, i que el joc comença, els fanàtics es tornen més i més lleials als 'seus' equips nacionals. Celebren les seves victòries (de vegades molt més que la gent a les capitals dels països que segueixen- especialment durant la primera ronda), els justifiquen quan perden (errors de l'àrbitre, clima, insults, mal entrenador, màfia, pilota, etc) i discuteixen apassionadament perquè aquell equip és el millor del món.

I després, va més enllà. Comencen a animar altres equips per a que eliminin els equips més forts i així deixin el terreny més fàcil per a l'equip que ells recolzen. Comencen a fer aliances. Donen suport a l'equip que jugui contra l'equip que va guanyar el seu preferit! De vegades **fins i tot comencen a odiar!**

Podria seguir descrivint aquest i altres casos que ho exemplifiquen, però el resultat final és aquest, per molt que soni i sembli innocent i divertit, a algun punt, **comença a allunyar l'esport d'allò que hauria de ser, passa a ser tot el contrari!** No només deixa de ser divertit de mirar, una experiència alliçonadora, però també comença a convertir-se… vaja, molt similar a la situació política del Líban.

El Líban sempre ha tingut un govern dèbil (seguretat, govern, etc), i **això ens ha dut a buscar l'ajut de països desenvolupats**, d'alguna manera o una altra (armes durant la Guerra, pressió política durant conflictes interns, suport durant eleccions de postconflicte, desenvolupament i un canvi de moneda, recolzament, etc). Ens hem aliat a la voluntat d'un país estranger per a que ens 'ajudés' a anar en contra dels conciutadans de partits d'ideologia o àrea diferent a la nostra, però, bàsicament, per ser d'una secta diferent (almenys, durant la Guerra Civil). **Vam començar a defensar aquells països desenvolupats amb els que havíem aliat i a defensar les seves polítiques estrangeres sense importar quines eren.** Vam començar a acusar i a culpar els altres i els seus aliats per diverses dificultats que travessàvem i trobant excuses i justificacions pels fracassos dels nostres aliats. La nostra lleialtat segueix creixent i les nostres aliances es van veure, per tant, respectivament afectades.

Us sona d'alguna cosa, aquesta escena? **És la mateixa escena que tenim durant el Mundial.** Igual que es poden escriure volums i llibres sobre el conflicte libanès, es poden escriure llibres i volums sobre les seves similituds amb el Mundial.

És fascinant la velocitat amb què la joventut libanesa s'apropia d'una causa i la defensa tan apassionadament. No conec massa elsdetalls científics d'això però, de lluny, per mi observar aquests fets ha estat una experiència increïble d'aprenentatge. Veure la gent discutir tan apassionadament en defensa dels seus equips, exactament com ho fan amb les seves preferències polítiques. Ha estat fins i tot una experiència molt més satisfactòria veure'ls a ells al carrer, en combois, i celebrar (un primer round 1-0 guanyat, de vegades). **És exactament la mateixa concurrència que veiem als carrers de Beirut quan un** (o de vegades més d'un) **dels líders fa una crida a la població per sortir al carrer.** Al Líban ho fan molt **per tal de demostrar que són molts i que estan junts**, cada cop que ho necessiten demostrar. Sembla que **això s'ha filtrat al futbol,** ara.

Estic segur que aquest tipus de passió és el que fa únic el Líban i el que li dóna aquest toc d'autenticitat. De seguida s'apassionen per les seves feines i les milloren i les porten a impensables alçades. Tenen la facilitat d'apassionar-se per res i donar-li-ho tot! És impressionant!

No obstant, també estaven molt apassionats per carregar armes i matar els seus conciutadans (i/o humans, en general) en diferents ocasions de la història moderna.

La cooperació, com de costum, parenta pobra pressupostària

Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau.
Les **mesures d'ajustament econòmic** preses pel govern central i que **afecten durament a les capes més febles de la societat civil** són l'expressió de la seva silenciosa **obediència a les indicacions dels mercats financers, de la gran banca i de les organitzacions econòmiques internacionals** (Fons Monetari Internacional, G-20, Unió Europea..) que es troben al seu servei.

Una mala opció

Són, en primer lloc, una mala opció ja que **es podria haver decidit no ajudar a la banca** a qui s'han donat molts més diners que no pas els que es pretenen ara estalviar. En segon lloc, es tracta d'un error ja que caldria cercar altres tipus de **reducció de despesa** entre les que destaca sense cap dubte la de **defensa**. I resulta en tercer lloc **absurd no voler millorar el sistema d'ingressos mitjançant impostos a les grans fortunes**, l'augment dels tipus de gravamen de les rendes més altes i de la persecució del frau fiscal.

Les conseqüències socials d'aquestes mesures són ben nefastes, però probablement resulta encara pitjor veure-ho des de l'òptica de les **rebaixes anunciades en la cooperació al desenvolupament**, estimades en 600 milions d'euros, que suposen una reducció aproximada del **10% en el total de l'Ajuda Oficial al Desenvolupament** de l'Estat espanyol. Es tracta, sens dubte, d'una mofa a la pobresa al

voler-se allunyar cada cop més de l'anunciat **objectiu d'una cooperació que assolís el 0,7% del PIB**. Objectiu que, per altra banda, fa temps que va quedar obsolet davant del fossar, cada cop més gran, que separa els països del Sud dels del Nord.

Cal un canvi

Certament estem totalment **mancats de voluntat política**, i probablement **també d'una pressió adequada per part de l'opinió pública**. Un govern sense cap sentiment de solidaritat i una **ciutadania preocupada**, per una banda, **pel manteniment del seu benestar econòmic i alienada**, per l'altra, **pels potents mitjans de comunicació** de masses, no resulten els més encertats instruments per fer millorar una cooperació que, tanmateix, tan sols és una de les deplorables relacions entre els països empobrits i els enriquits. Un veritable re-equilibri entre els uns i els altres no exigeix tant sols un **augment de la cooperació** si no que demana alhora la seva millora qualitativa, acompanyada, com a mínim, de **relacions comercials més justes**, de **convenients transferències de tecnologia**, de **cancel·lació del deute extern**, d'un **control estricte de les companyies transnacionals** d'un **acabament immediat del comerç d'armes** i d'un **generós acolliment migratori**. Com deia Julius Nyerere, primer president de Tanzània, aquesta sí que és la veritable manera de millorar les condicions de vida en els països del Sud.

A casa, neteja ecològica!

Comunicació. SCI-Cat Ja sabem que netejar no és el que més us apassiona... però de tant en tant no està malament dedicar-hi un temps per cuidar l'espai on habitem i evitar plagues de bitxets indesitjats... Des de l'SCI us convidem a fer-ho tenint en compte una altra casa, la Terra. I és que **molts dels productes de neteja que trobem al supermercat són d'allò més químics i nocius pel mediambient**. Gràcies a la cooperativa de neteja Trèvol, us presentem una sèrie de **productes naturals que també serveixen per netejar**, animeu-vos a provar-los!!

La **SAL** serveix per a:

- Desfer-te de la mala olor del desguàs (tira'n a grapats i després tapa-ho)
- Netejar els sanitaris (tirar-ne amb vinagre i després fregar)
- Preparar les catifes abans d'escombrar-les (cal empolvorar-les)
- Netejar el forn (quan se'n hi vessa el menjar, tirar sal gruixuda per sobre amb el forn encara calent. Netejar després)

La **LLIMONA** és útil per a:

- Evitar la brutícia a les cantonades (vessar-ne unes gotes i netejar en sec després de dos minuts)
- Netejar les bosses de palla (proporció: un litre d'aigua per una llimona. Refregar amb un raspall i assecar a l'ombra)
- Llevar les taques de sang (mig litre d'aigua, una cullerada de suc de llimona, netejar i refregar amb sabó)
- Disminuir les olors al cubell d'escombraries (posar la pell d'una llimona)
- Treure les taques de la banyera (fregar-les amb una llimona tallada per la meitat)
- Eliminar les males olors de la nevera (col·locar mitja llimona amb clau)
- Blanquejar la nostra roba (ficar mitja llimona dins un mitjó a la rentadora)
- Evitar les arnes (posar dins de l'armari una bossa de cotó amb pell de llimona)

La **CEBA** ens ajuda a:

- Treure l'òxid (refregar mitja ceba i, quan estigui bruta, substituir-la per una altra)

La **PATATA** per a:

- Netejar portes blanques (amb una patata crua tallada per la meitat)
- Netejar la plata i l'acer inoxidable (amb l'aigua de coure les patates)

El **VINAGRE**, perfecte per:

- Desinfectar i fer brillar les banyeres
- Netejar paelles que s'usen poc (netejar amb vinagre, després refregar amb mitja llimona i passar un cotonet mullat amb oli d'oliva)
- Evitar que les paelles noves s'enganxin (bullir-hi vinagre!)

La **LLET**:

- Cuidar els mobles de fusta encerada (repassar-los amb drap amb llet calenta)

Més enllà de Garzón

Jordi Oriola Em trobava de viatge per l'Argentina i Xile quan va sorgir la polèmica sobre Garzón. I **més enllà del personatge**, vaig seguir amb interès el fet que **es convertia en notícia d'actualitat l'existència d'una llei, aprovada en la transició, que s'utilitza per emparar els crims del franquisme**. I vaig desitjar que el poble espanyol s'indignés i reaccionés exigint al Congrés de Diputats de reformar la Llei d'Amnistia per impedir la impunitat. El fet de trobar-me **a l'Argentina** va esperançar-me perquè, **el 1998, s'hi va derogar la Llei d'Obediència Deguda i Punt Final que impedia jutjar la dictadura argentina**. A Santiago de Chile vaig visitar el Museo de la Memoria y los Derechos Humanos on es llisten totes les comissions de la veritat del món. Per exemple, la Comissió de la Veritat a l'Argentina va documentar 8.960 desapareguts, tot i que afirma que la xifra real ha de ser molt més alta (les associacions de drets humans parlen de no menys de 30.000 desapareguts) i la Comissió de la Veritat de Xile va documentar 2.279 desapareguts. I **em va doldre de constatar que, a l'Estat espanyol, no hi ha hagut cap comissió de la veritat**, tot i que les xifres de morts són molt més esgarrifoses. **Des que va començar el cop d'estat contra la República fins a l'inici de la transició, hi va haver: 1.000.000 de morts, 300 foses comunes localitzades, més de 113.000 desapareguts, 200 camps de concentració, 30.000 nens robats als seus pares i mares i 515.000 exiliats.** I si no ho condemnem públicament, aquests fets constitueixen una base podrida per a la nostra democràcia. I igual que en psiquiatria, la solució a un passat dramàtic no és oblidar-lo per mirar endavant, sinó que cal assumir la responsabilitat del que va passar per poder tirar endavant amb una base moral sòlida. Entre altres coses, això obligaria al PP a **condemnar aquella violència segons la Llei de Partits que ells mateixos van impulsar**, i els permetria fer **autocrítica** dels seus fonaments feixistes per intentar esdevenir un partit de dretes democràtic. En la transició, amb la por als militars encara viva, era comprensible acceptar de no jutjar el franquisme, però a 35 anys d'aquell moment, **no hem de sentir-nos hostatges de cap pacte contret amb violadors dels drets humans sota coerció militar**. I si els partits polítics no s'atreveixen a plantejar aquesta reforma de la Llei d'Amnistia, els hem d'obligar a fer-ho perquè nosaltres no volem viure en una democràcia fràgil construïda sobre foscors i oblits.

Operació Bikini

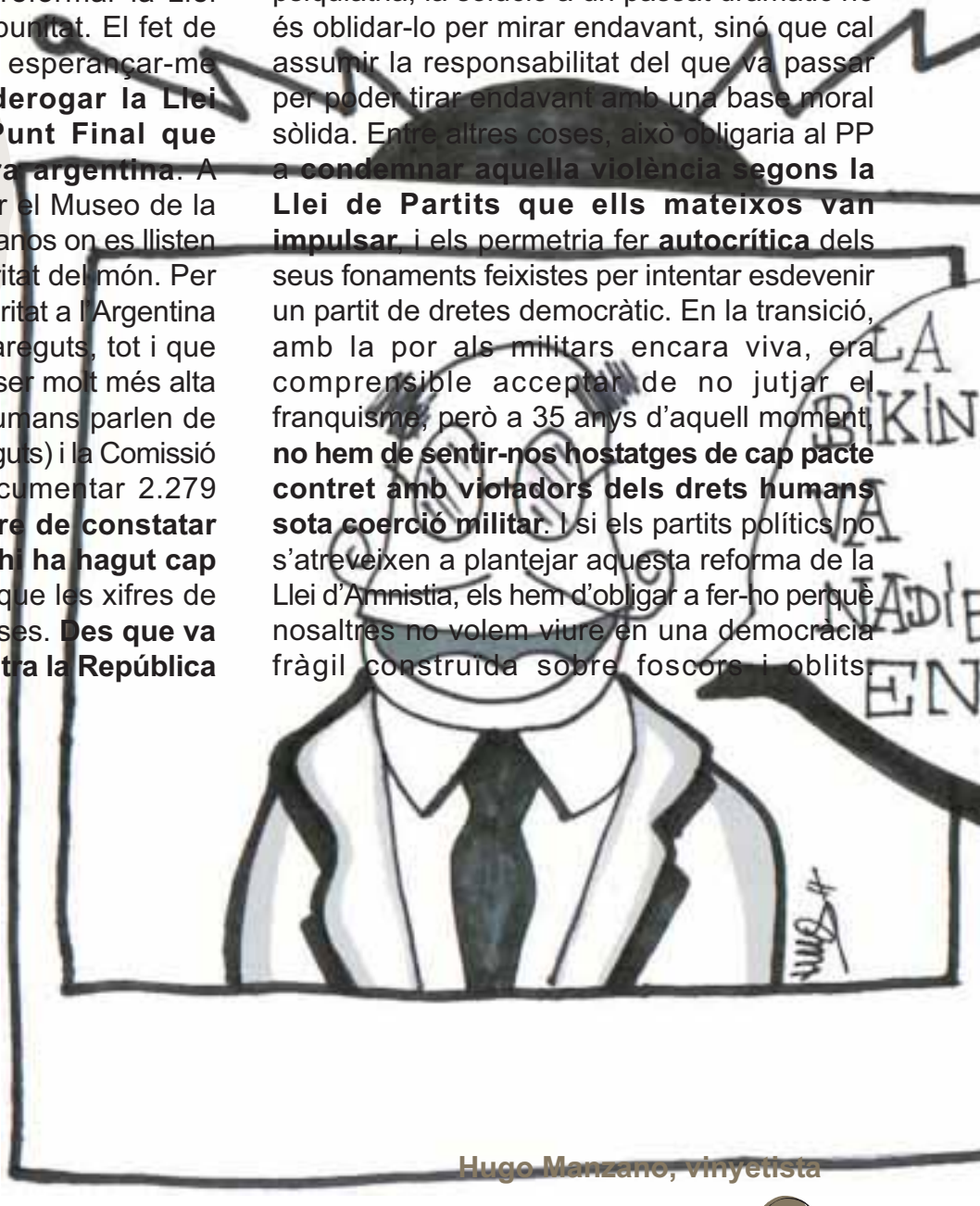

Hugo Manzano, vinyetista

CULTURA DE PAU - COOPERACIÓ INTERNACIONAL AL
DESENVOLUPAMENT - VOLUNTARIAT INTERNACIONAL -
JUSTÍCIA SOCIAL - EDUCACIÓ PEL DESENVOLUPAMENT -
EQUITAT - ESPAI D'ESPAIS - IGUALTAT - SOLIDARITAT
CULTURA DE PAU - COOPERACIÓ INTERNACIONAL AL
DESENVOLUPAMENT - VOLUNTARIAT INTERNACIONAL -
JUSTÍCIA SOCIAL - EDUCACIÓ PEL DESENVOLUPAMENT -
EQUITAT - ESPAI D'ESPAIS - IGUALTAT - SOLIDARITAT
CULTURA DE PAU - COOPERACIÓ INTERNACIONAL AL
DESENVOLUPAMENT - VOLUNTARIAT INTERNACIONAL -
JUSTÍCIA SOCIAL - EDUCACIÓ PEL DESENVOLUPAMENT -
EQUITAT - ESPAI D'ESPAIS - IGUALTAT - SOLIDARITAT

SCI
SERVEI CIVIL INTERNACIONAL
CATALUNYA

sci-cat@sci-cat.org
www.sci-cat.org

Ens trobaràs a:

c/ del Carme 95,
08001, Barcelona
Tel. 93 441 70 79

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC

De dilluns a divendres: de 10 a 13h
Dilluns, dimecres i divendres: de 15 a 20h